

THESES INAUGURALES

EX

Universâ Jurisprudentiâ.

I.

DAtre vel Matre officium suum negligente in educando seu erudiendo filio, actio quidem filio non datur, salva ipsi tamen est imploratio officii Judicis nobilis, si verò in peculio adventitio Pater suo jure abutatur, filio non esse denegandam actionem sustineo, sic tamen, ut ejusmodi lites quam maximè secreto loquuntur. *Brunn. ad l. 4. ff. de judice.*

II.

UNâ causâ tantum in citatione expressâ non teneor ad aliam, ut ut similem, respondere, sed excipere possum: ad hanc causam non sum catus, *Mev. I. d. 176. n. 9.*

III.

Tranlationem remedio L. 2. subjacere verius est, *Carpz. p. 2. C. 34. d. I.*

IV.

Minor ex contractu cum consensu curatoris inito lœsus omisso remedio ordinario potest intentare extraordinarium restitutionis in integrum, maximè si id ipsum plenius ac pinguis sit, *Struv. de rest. in integ. th. 5.*

V.

Alienatio bonorum minoris interpositis requisitis facta, post elapsum quinquennium adeptæ majorenitatis remedio d. L. 2. rescindi valet.

VI.

Minor contra contractum juratum ob lœsionem enormem restitui debet, *Christ. vol. 2. decis. 105. & Vol. 5. decis. 225.*

VII.

Doctor Juris minorenis ob lubricam ætatem: non ex ignorantia juris lœsus restituitur in integrum, *Oddus de rest. min. p. 1. q. 23. art. 7. n. n. 32.*

VIII.

Quadriennum est tempus ordinarium restitutionis in materia mobilium, in casu autem immobilium oneroſo titulo alienatorum, sive decretum intervenerit, sive non est quinquennium, decennium verò, si illa titulo lucrativo translata fuerint, *L. fin. Cod. Si major factus ratum hab.*

IX.

Qui procuratorem reliquit ob absentiam non restituitur nisi in subsidium, in quantum à constituto procuratore indemnatio haberi non potest, *L. 39. ex quib. caus. major.*

X.

Nemo hodie à necessitate comparandi liberare se potest per cautionem, *Stryck. ad Lauterbach. lib. 2. tit. 6.*

XI.

Exceptio deficientis mandati, licet sit dilatoria, quia processus est annulativa, semper opponi valet, *L. 24. Cod. de procur. & defens. Aliud verò A*

verò est, si procurator solummodo sit inidoneus, tunc enim ante litem contestatam repellere debet.

XII.

Debitore minoris pro quo foemina intercessit non solvendo existente, foemina S. C. Velley, se tueri non potest, *L. 12. de minor.* ex ratione quod privilegium minoribus concessum scilicet beneficium restitutionis in integrum sit potentius privilegio mulieribus concessum, *Stryk. de jure privileg. contra privileg. c. 2. n. 49. Et seqq.*

XIII.

Judex interrogations impertinentes ex officio rejicere debet, eique non iuridicè interroganti impunè non respondeatur, *Brunn. process. crim. c. 17. n. 3. Et seqq. L. ad probationem 21. Cod. de probat.*

XIV.

Denuntiatio simplex non inducit accusationem, sed tantum delationem criminis, indè germanicè differunt ein Übelthat rügen oder anklagen / ut ergo dignoscatur, an sit accusatio, videndum est, an petitio de puniendo crimen adjecta fuerit, *Stryk. ad Lauterb. lib. 48. tit. 2.*

XV.

Quod reus non teneatur edere titulum possessionis suæ fallit, si actor de titulo docuerit, *Mev. p. 6. decis. 186.*

XVI.

Juramenti delatio & relatio, transactio & restitutio in integrum requirunt speciale mandatum, *Struv. de procurat. th. 34.*

XVII.

Sicut actor instrumenta communia, etiam quibus non est usurpus, si reo profint, edere tenetur, *L. 1. l. 5. Cod. de edend.* Ita quòque reus instrumenta pro fundandâ replicatione actoris edere debet, *Struv. in evolut. th. 43. fol. 45.*

XVIII.

Obitinens in possessorio, si in petitorio succumbat, non est condemnandus in expensas, *Berlich. decis. 7. citans alios complures.*

XIX.

Licet quis in foro contractus non reperiatur, tamen ibidem conveniri potest, *Arg. l. 19. §. 1. de judic.* nec privilegium de non evocando in foro contractus opponi valet, Jure Canonico tamen & moribus aliud introductum, & forum contractus non est competens, nisi reus ibidem reperiatur, *Struv. de jud. th. 42.*

XX.

Si quis simpliciter acceptaverit juramentum sibi delatum, non potest recursere ad viam probationis ordinariam, secus si sub conditione vel sub modo, *Mev. p. 6. decis. 167.*

XXI.

Delato juramento reo integrum est, an velit jurare, an probationibus conscientiam defendere, *Mev. p. 6. dec. 186.*

XXII.

Actor omnibus probationibus destitutus de Jure communi, non de Julia censi reo juramentum deferre potest, *L. 35. de jure jur.*

XXIII.

XXIII.

Juramentum calumniæ non excusat à condemnatione expensarum, *Temen de cit. exp. C. 12. scđt. 4. n. 14.* Aliás sententiâ ob jusjurandum vel judiciale vel suppletorium latâ re gulariter expensæ sunt compensandæ, nisi viator plus quam semiplenè, victus verò nihil probaverit, *Temm. l. cit. n. 3. scqq.*

XXIV.

Tunc mors est loco juramenti, quando juramentum ab unâ parte delatum ab alterâ acceptatum ob supervenientem mortem præstari non potest, si verò disputetur, an ad juramentum admittendus sit nec ne, eoque durante decedat, mors quidem inducit aliqualem præsumptionem pro moriente, non tamen habetur pro vero juramento, *Mev. p. 4. d. 262.* prælupponitur tamen morientem fuisse personam fide dignam, *Muller. ad Struv. de jurejur. p. 1088.*

XXV.

In causis ordinariis unus testis nullus testis, verum est quoad convincendum; secus quoad gravandum, ut locus fiat juramento purgatorio vel suppletorio, si sit exceptione minor, primum intrat, & ultimum, si sit exceptione major, hinc fluit, quod duo testes exceptione minores solùm semiplenam: quatuor verò plenam efficiant probationem, *Stryck. ad Lauterb. lib. 12. tit. 2.*

XXVI.

Existentibus & concurrentibus præsumptionibus sufficiunt injurata attestata, *Card. de Luca de dote discurs. 94. n. 5.*

XXVII.

Fœmina, præterquam in testamento, vel si agatur ad privationem beneficij, vel caducitatem Feudi, est idonea testis, testimonium tamen maris testimonio fœminæ semper præfertur, *Stryck. ad Lauterb. lib. 22. tit. 5.*

XXVIII.

Ex nudâ cancellatione solutio vel remissio debiti non inducitur, præsertim si instrumentum reperiatur cancellatum apud debitorem, *Struv. in evolut. fol. 54. citans L. 2. ff. de pactis.*

XXIX.

Sicut sententia ex peritia artificum lata non transit in rem judicatam, *cit. Stryck. ad Laut. lib. II. tit. 6.* Ita quoque sententia non transit in rem judicatam, si per ocularem inspectionem posit aliud demonstrari, *Stryck. l. cit.*

XXX.

Judex sententiam suam corrigere non potest, *L. 14. l. 25. §. 1. l. 26. de reb. jud.*

XXXI.

Ad fontium communium reparationem illi etiam concurrere tenentur, qui nunquam illis utuntur, *Gail. lib. 2. obs. 56. n. 6.*

XXXII.

Exceptio non numerata pecuniæ, quamvis in Galliâ & plerisque Belgii Provinciis amplius non obtineat, *Gudelin. de jur. novis. l. 3. cap. 6. in fin.* Eam tamen in Germaniâ præterquam inter mercatores in viridi observantiâ esse attestantur, *Vogt. de Cambiis litt. E. Stryck. de caut. contract. scđt. 3. c. 5. §. 10.* *Marquard. de jure mercat. l. 3. c. II. n. 55.*

XXXIII.

Vulneratus melius sibi confulit agendo actione injuriajum, quam L. aquilæ; illo enim casu ultra damnum injuriam æstimare potest.

XXXIV.

Injuria Doctori Juris illata reputatur inter atroces, *L. 7. sub fine ff. ad ful. de vi
publ. in verbo oratores. Guid. Pap. decis. 88. incip. sed quero ult. sub fin.
vers. sed quero si sint.*

XXXV.

Intercessio jurata excludit, *S. C. Velleyanum arg. l. 9. § 28. de jure jur.*

XXXVI.

Fidejussor indemnitatis habet beneficium excusonis, tametsi ei jurato renun-
tiasset. *Carpz. p. 2. c. 17. § 7. Lauterb. de fidejus. indemn. vol. 1. disp.
13. cap. 7. §. 37. n. 8. seqq.*

XXXVII.

Oblatio verbalis sufficit & reali æquiparatur quoties creditor expresse dicit:
se nolle solutionem recipere, *Freyer de solut. c. 7. membr. 7. n. 201. se-
cus sitaceat.*

XXXVIII.

Ut precarium quotidie revocari potest, ita & compascuum hoc effectu,
ut postea quisque tantum in suo agro pecora pascere debeat, *Coppens
pag. 1. decis. 12. aliud est, si jure mutuae servitutis compascuum sit constitu-
tum, Mev. p. 1. d. 251. quod ultimum in dubio non præsumitur, Coppens l. cit.*

XXXIX.

Non Professi stemmatica bona retractui sunt obnoxia.

XXXX.

Contra S. C. Macedonianum bona cautela est, ut mutuans filios fam. litte-
ras scribat ad patrem, & eas legendas duobus testibus tradat; his enim
patri prælectis vel alias ab eo lectis, si non contradicat statim tenebitur, eodem
modo, si mittam ad debitorem duos testes, ut illi dent litteras his lectis, si
nihil dicat, obligatus esse censetur, *Arg. L. 16. ff. de S. C. Maced.*

XXXXI.

Fructuum usuræ in particulari judicio nunquam, *L. 15. de usur.* at in uni-
versali judicio post item contestatam perceptorum debentur, *L. 51. §. 1. de
petit. hared.*

XXXXII.

Pacto de non præstanda evictione inito venditor tamen re evicta tenetur
præmium restituere, *L. 11. §. de act. empti.* Alias enim secundum eandem
legem tenetur ad id quod emptoris interest, *L. 70. ff. de evict.*

XXXXIII.

Si non constet de obligatione, tunc is, qui aliquamdiu solvit usuras, eas
impostorum præstare non tenetur; *L. 82. Cod. de pactis, L. 7. Cod. de usur.*

XXXXIV.

Sorte in duris nummis consistente etiam usuræ in iis solvi debent, *Carpz.
p. 2. c. 28. § 14.*

XXXXV.

Si adolescens inops cum puella sub illa conditione: si fidejusseris pro me,
sponsalia contraxerit, si puella intercesserit, non poterit uti S. C. Velleya-
no, cum suum negotium gesisse censetur, *Hering. de fidejuss. c. 7. n. 461.*

XXXXVI.

XXXXVI.

Uxor eandem dotem prælumitur attulisse secundo marito, quam intulit primo, *Brunn. cent. 3. decis. 50.* & filia natu minor regulariter id est: non mutato statu dignitatis, numeri liberorum & divitiarum eandem dotem prætendere potest, quam accepit natu major, *Mcv. p. 2. 50. n. 18. decif.*

XXXXVII.

Stupratoris hæres ad alimenta spuriō tenetur, *Surd. de alimentis tit. I. q. 34. n. 3.*

XXXXVIII.

DUm constat puellam verbis aut factis hominem juvenem ad stuprum sollicitasse, cum Berlich. p. 5. concl. 38. n. 31. sustineo eam dotandam non esse, si verò blanditiis efficerit, ut appellaretur, nihilominus dotanda erit, alioquin semper cavillari possunt, stupratores captos esse munditie & illecebris puellarum, *Anton. Mathæus de criminib. tit. de adult. cap. 7. n. 19.*

XXXXIX.

Stuprator vitiæ offerens nuptias non est adstringendus ad eam dotandam, cum obligatio stupratoris sit alternativa dotandi vel ducendi & in alternativis sufficiat adimplere alterutrum, *C. in alternat. 70. de K. F. in 6. l. 55. ad L. Aquil.*

L.

Alias verò stuprata adhuc dotanda est, et si dotem aliunde, aut etiam conditionem nubendi condignam habeat, *Berlich conclus. 38. n. 36.* quamquam propter stuprum nullum sentiat damnum, ratio est, quia dies obligationis, quā stuprator ducere aut dotare tenetur, illico post stuprum commissum cessit & venit, ideoque cā defunctā ipsius hæredibus adhuc dotem exsolvendam esse tenet, *Carpz. d. q. 68. n. 38.*

LI.

Imò etiamsi stuprator tempore commissi stupri uxoratus fuerit, *Modest. Pistor q. 127. n. 16.* Quod tamen in singulis prædictis casibus fallit, si ab alio jam ante deflorata fuerit, *Anton. Thesaur. decis. 3. n. 3.*

LII.

Quoniam ille, qui ab alio vitiata vel alia meretricio modo viventem in uxorem dicit, remissionem peccatorum promereri dicitur *C. inter opera 20. X. de sponsal. in fin. Panormit. codem n. 1. vers. contractus matrimonii 50. versus duxerint.* Hinc calumniosum esse illud brocardicum puto, Der wissenschaftlich eine Hur oder Geschwendete nimmt / ist ein Schelme oder will entweder einer werden / *Berlich. decis. 249. n. 12.*

LIII.

Quod stuprator alternativè teneatur vel ad ducendum vel ad dotandum fallit, si cum stupro matrimonium appromissum fuerit, licet appromissio facta fuerit ex joco vel ficte ad obtainendum consensum in stuprum, *Stryk. disp. de jure persuas. c. 2. n. 66. 50 seq. Zoes. lib. 48. tit. 5. n. 61. Engel. lib. 4. tit. 1. §. 2. n. 13.* quod etiam fallit in corrupta.

LIV.

Filia, quæ renuntiavit in fratri solius favorem, eo filiabus tantum relictis defuncto, quoad suam portionem renuntiatam habet regressum: si verò simili-

pliciter non addito, solius, renuntiasset, manet exclusa, *Abraham à Weesel de pact. dot. n. 106.*

LV.

Obligationem merè civilem non agnosco cum *Zoes. de oblig. & act. n. 3. seqq.*

LVI.

Ductor juris dignus est, ut ei nubat Comitissa, *Menoch. de presumpt. n. 86. Surd. de alim. tit. 1. q. 6. n. 22. Fontanell. de paet. nupt. claus. 6. Glos. 1. p. 1. n. 98. ubi addit n. 96.* Quod mulieris nobilitas & divitiae cum scientia & forma viri compensentur.

LVII.

Debitor certorum nummorum defungitur restituendo bonitatem intrinsecam, quæ fuit tempore contractus, aut quod idem est, si solvat bonitatem extrinsecam, quæ est tempore solutionis, *Carpz. p. 2.c. 28. def. 4. & 5.*

LVIII.

Obligatione sonante de quinque mille imperialibus in duris, variis aureis & argenteis speciebus, nullâ factâ individuali designatione specierum & numeri, debitor defungitur præstando quatuor millia durorum imperialium, nam tunc verum est dicere, quod solverit quinque millia imperialium & etiam quod solverit in duris nummis sive speciebus, & ita intelligo *Struv. de reb. cred. th. 27. seqq.*

LIX.

Quod liquidum ab illiquid separari debeat, non habet locum in materia reddendarum rationum, *Munoz. Escobar. de ratiocinat. cap. 21. n. 12.*

LX.

Quod in vim statuti ultimò superstiti debetur, id testamento nequit auferri, *Hees. loc. comm. p. 2. loc. 16. n. 78. nec legato vel fidei commissio gravari, Carpz. p. 3.c. 7. & 2.*

LXI.

Conditio impossibilis idem est de turpi adjecta matrimonio, si sit contra substantiam matrimonii, illud vitiat, alias vero & in dubio habetur pronon adjecta, *Engel. lib. 4. tit. 5. n. 8.* Contra substantiam esse dicitur, si sit contra bonum prolis vel fidei aut Sacramenti, aliud est de sponsalibus, *vid. cit. Engel. n. 15.*

LXII.

Vendor omnino liberum afferens præmium, ratione communium onerum tamen non tenetur emptori, *Cabellin. de evict. §. 5. n. 72. ff. de action. empt. vend. Carpz. lib. 4. respons. 29.*

LXIII.

Splures rem locaverint, unius indigentia non sufficit, ut conductor possit expelli, *Carpz. lib. 2. decis. 137.*

LXIV.

Conductor expensas temporarias, usuque attrittas, modò sine illis re conducta uti non potuerit, repeterere potest *Berlich. 2. decis. 250.*

LXV.

Annum utilem actionis quanti minoris in quadriennium & sex menses præfixos redhibitoriae in biennium mutatos esse quidam asserunt, *Arg. l. 7. Cod. de temp. sed quia sine textu, hinc me judice male.*

LXVI.

LXVI.

DE jure statutario Julie & Montiumsentio cum Voetz. c. 12. exempl. 21. c. 5.n.29.in træstat.de jur. revolut. Quod ille, qui in linea recta à primo acquirente descendit, in jure retrahendi non præferatur illi, qui est collateralis primi acquirentis & proximior venditoris.

LXVII.

IN iis, quæ conjuges coacquisiverunt, per mortem unius pro dimidio ad filios devolutis, his decedentibus non intrante jure revolutionis succedit ultimò superstes Pater vel Mater,

LXVIII.

IN concurso creditorum primi creditoris usuræ, secundi creditoris sorti præferuntur, Mev. 8. decis. 464.

LXIX.

NOtarius conficiens super contractu usurario instrumentum fit infamis, de Retz. inst. jur. publ. l. 3. tit. 2. §. 9.

LXX.

Fructus rei legatæ debentur legatario à tempore mortis testatoris, Bachov. ad Trentl. vol. 2. disput. 13. th. fin. litt. b. Usuræ verò à tempore moræ, L. 23. de legat. in quâ etiam hæres constituitur per extrajudicialem interpellationem, L. 36. §. Ibi quam interpellaretur, ff. de legat. 1.

LXXI.

Alimenta legata pluribus ad plenam pubertatem usque, masculis ad annum 18. foemini verò ad annum 14. legata censemur, Struv. jurisprud. forens. §. 15. de legat.

LXXII.

Legato feudo non debetur aestimatio, excipitur nisi sanguine conjunctæ persona fuerit relictum feudum, Arg. l. 10. C. de legat. ibique Brunn. subexcipitur, nisi hæres pariter fuerit conjuncta persona, nam privilegiatus contra privilegium non utitur suo privilegio, Brunn. l. cit.

LXXIII.

Si legem tibi mille, quos tibi debeo, licet nihil tibi debeam, legatum tamen debetur, scus si dictum sit: *mille, quos tertius mihi debet, tibi lego*, nam tunc actio censemur esse legata, quam, cum non habeam, si tertius mihi nihil debeat, etiam legatum nullum esse debet, Vinn. ad §. 30. Inst. de legat.

LXXIV.

Conditio avocans ab omni matrimonio vel religione, habetur pro non adjectâ, non verò conditio avocans ab aliqua religione vel matrimonio in specie, quod tamen limitatur in sequentibus casibus v. g. si matrimonium inieris lego tibi mille imperiales: si verò religionem, centum tantum. 2dò si legem tibi mille sub conditione ducendi sororem meam, tunc si aliam duxeris, & eâ mortuâ velis sororem meam ducere, legatum tibi non debetur. Idem est in casu dotis sub conditione matrimonii promissæ, Bach. ad Trent. de success. ab intest. th. 2. lit. A. vers. sed multa &c.

LXXV.

DOnans aliquid virginis sub conditione non nubendi, illa conditio, ut ante dictum quia est avocans ab omni matrimonio habetur pro non adjecta, secus verò si fuerit adjecta viduæ, *Heeser de loc. comm. p. 2. loco 25. n. 57.*

LXXVI.

AN, qui feram in suo territorio vulneravit, eam in alio persequi possit, modo id fiat sine sclopeti explosione, sine inflatu corniculi venatorii & absque incitatione canum? vide *Richt. p. 1. decis. 16.* ubi affirmat, Ego consuetudinem patriarchum attendendam aslevero.

LXXVII.

Possessor b. f. de fructibus consumptis nondum usucaptis quantum locupletior factus, indistinctè tam in judicio particulari quam universali teneatur, *Carpz. p. 3. C. 32. def. 28. in fin. Hartm. Pst. l. 4. q. 26. n. 19.*

LXXVIII.

Legatario moriente antequam dies legato adjectus venerit, legatum tamen ad hæredes ejus transmittitur, *L. 1. ff. de Condit. & demonst.*

LXXIX.

Quia expressâ prohibitione opus est hinc non sufficiunt verba testatoris, Legata integra prætentur, ut detractio Falcidiae censeatur prohibita, *Nov. 1. C. 2. §. 2. vers. Si vero.* Si verò hæres promiserit testatori se falcidiā non detracturum, eam detrahere non poterit, *L. 46. ad L. falcid.*

LXXX.

Tame si testator omnia bona restitui jussit, fructus tamen restituendi non veniunt, *L. 57. ad S. C. Trebell.*

LXXXI.

Expensæ in sententia omisi nulla actione peti possunt, nequidem interveniente rescripto Principis, *L. terminato 3. Cod. de fruct. & litis expens.* quare necessario hoc casu appellandum alias compensatæ censentur.

LXXXII.

Testamento ipso jure nullo ob exhæredationem legata non corruunt, *Nov. 115. c. 3. & 4. in fine.* Quam novellam aliqui etiam ad fratri testamentum extendunt, quibus non assentior.

LXXXIII.

Impossibilis aut turpis conditio ultimis voluntatibus adjecta habetur pro non scripta, *L. 3. ff. de condit. & demonst.* vide tamen *Bach. ad S. hæres & pure inst. de hæred. instit.*

LXXXIV.

Si quis aliquem specialiter commendaverit, aut dixerit: *Commendo tibi hunc hominem, petoque ut ope & consilio, si que eget, pecuniam cum adjures, vim mandati habet,* *L. 12. §. 12. ff. de mand. l. fin. Cod. quod cum eo qui in alien.* *Carpz. p. 2. C. 18. def. ult. Mev. p. 8. decis. 110.*

LXXXV.

Lis mota non obest præscriptioni, si possessor fuerit absolutus, *Arg. l. 21. ff. de R. vind. l. 9. §. 5. ad exhib. l. 2. §. fin. pro empt. l. 2. pro donato.*

LXXXVI.

Rem vitio reali affectam b. f. possessor spatio 30. annorum usucapere poterit, *Carpz. p. 2. c. 3. def. 16.*

LXXXVII.

LXXXVII.

Ob meliorationes dummodo existentia earum non omnino negetur, licet adeo liquidæ non sint, datur jus retentionis, Ziegler decis. 22. Non excludendum tamen est prudens judicis arbitrium, Card. de Luca de legit. disc. 35. n. 47.

LXXXVIII.

Conditio impossibilis adjecta contractui vitiat contractum, L. 31. ff. de obli-
gat. & act. L. 7. de verbor. obtig. Modus vero impossibilis adactus vitia-
tur & habetur pro non adjecto, Medicin. de justit. & jur. tom. 1. tract. 2. di-
sput. 28. §. impossibilis. At in ultimis voluntatibus uti dictum tales condicio-
nes sive modi in favorem istius, cui adjectæ sunt, pro non adiectis habentur,
§. Impossibilis 10. instit. de heredibus institu.

LXXXIX.

Clausulæ codicillaris optimæ & brevissima formula est, valeat omni melio-
ri modo, et si etiam juramentum vim clausulæ codicillaris habeat, L.
77. §. 23. de leg. 2.

XC.

SUmptus peregrinationum nec non ad obtainendas dignitates, licet in pecu-
liarem librum redacti sint, non conferuntur, Stryk. dissert. II. c. 3. §. 11.
Imò etiam debita studiorum causâ contracta vivo Patre, post ejus obitum sol-
venda esse ex communi hæreditate, rectè tenet idem Stryk. cit. loc. §. 12. sive
filius doctus evaserit sive non, Heeser loc. com. p. 2. C. 24. n. 69. & seqq.

XCI.

QUod ratione gradus aut alterius dignitatis vel studiorum causâ promissum,
nondumque exsolutum, post obitum parentum commune est debitum
omnium hæredum, L. I. §. 6. de collat. bon. Carpz. p. 3. c. II. d. 17. Stryk.
cit. loc. §. 16.

XCII.

Si tamen filius præter necessitatem & conditionem pecuniam prodegerit, ex-
cessum & quod in luxum vertit, conferre tenetur, Muller. ad Struv. de
collat. bon. thes. 30. litt. t.

XCIII.

STudiosus turpiter deserens studia etiam libros conferre tenetur, Stryk. cit. loc.
§. 20.

XCIV.

Neque sumptus convivii nuptialis neque dona propterea accepta conferen-
da esse tradunt Carpz. p. 3. c. II. d. 22. & 28. Vinn. c. 13. n. 1.

XCV.

TAntum operatur clausula illa salutaris : ne generalitas ob sit specialitati &
è contra, ut creditor, quæ voluerit, bona non excusâ prius hypothecâ speciali impetrere valeat, Stryk. vol. 6. disput. 9. de jure reservat. n. 18.

XCVI.

B. F. possessor præscribit actioni hypothecariæ ordinario tempore scilicet spa-
tio 10. annorum, L. I. & 2. Cod. Si adversus credit. præscrib. M. F.
possessor hodie nullo tempore, debitor spatio 40. annorum, L. 7. §. 1. Cod.
de præscript. 30. vel. 40. ann.

XCVII.

Soluto debito hypothecario creditor ob aliud debitum personale hypothecam vel pignus retinere potest, tot. tit. C. etiam ob chyrog. caus. pig. ret. Christina v. 4. dec. 169. n. 4. Coler. p. I. c. 2. n. 258.

XCVIII.

Tertius hypothecæ at non pignoris in specie dicti possessor beneficio excusationis gaudet, Goed. ad l. 5. §. 1. de pig. §³ hypoth.

XCIX.

De praxi tertius etiamsi b. t. & justo titulo rem consecutus fuerit, tenetur actione de spolio, juxta can. redingranda Stryk. in notis ad Lenterb. lib. 23. tit. 17.

C.

Res furtiva in ordine ad poenam infligendam non ex eo estimanda, quod fur pro re furtiva accepit, sed ex valore ipsius rei contrectatae, Carp. pract. crim. q. 78. n. 51. const. crim. art. 160.

CI.

Moribus sufficere tradunt, ut voluntas testamento declarata revocetur contraria actis aut 7. testibus etiamsi non accesserit lapsus decennii, Gronenvveg de LL. abrog. ad L. 27. Cod. de testam. Maynhard. lib. 5. decis. 27.

CII.

Pœnitentia sive restitutio rei furtivæ furem liberat à poenâ criminali, non vero civili, L. qui ea mente 65. ff. de furtis. Imò hoc verum puto, si alius pro fure pecuniam restituat, ex ratione quod alius pro alio solvere possit, ita ut ille etiam invitatus liberetur, pr. instit. quib. mod. toll. oblig. Insuper jura facient liberationi delinquentium, L. absentem 5. ff. de pen. unde etiam pro invito tertius appellare potest, L. 6. ff. de appellat.

CIII.

Actiones dupli vel quadrupli nondum penitus abolevisse, rarius vero ideo intentari, quia homines perfidi plerumque pauperes esse solent, vel quia actores non petunt, aut denique quia judex jus ignorat, Brunn. ad l. I. §. 1. ff. de pos. n. 3.

CIV.

Apellatione interposita partes nondum allegata allegare & nondum probata probare possunt, L. Per hanc 4. Cod. de tempor. appellat. Quæ lex à Doctoribus rosa inter spinas vocatur, quia reliqui textus Codicis in materia appellationis parum utilitatis in foro habere solent.

